

være Tale om at yde Tilskud til Klæder for Børn, som ellers ikke kunde komme med, fordi de manglede Klæder. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem nævnedes nogen Rejseunderstøttelse til de Lærere, som maatte ønske at overvære Sangstævnerne, og der gjorde opmærksom paa, at der for Finansudvalget ogsaa forelaa en Henvendelse i saa Henseende. Dette er rigtigt nok, der foreligger en saadan Henvendelse, der ogsaa nævner de Punkter, som det ærede Medlem refererede. Det ærede Medlem ved jo, at det kom til at foreligge for Finansudvalget paa et saa sent Tidspunkt, at der ikke den Gang kunde være Tale om at tage endelig Stilling til det — det er heller ikke noget, det ærede Medlem har villet bebrejde hverken Ministeren eller Finansudvalget, men han har kun villet henlede opmærksomheden paa det. Da det er nævnt her, vil jeg gerne, trods det, at det altsaa først er nu mellem 2den og 3die Behandling, at vi skulle tage endelig Stilling til denne Side af Sagen, gøre opmærksom paa, at det Tilskud, som der er stillet Forslag om at yde fra Statens Side, 1,500 Kr., jo, saa vidt jeg ved, er beregnet paa at skulle hjælpe til at dække de Udgifter, som ere forbundne med Afholdelsen af Sangstævner og derunder selvfølgelig ogsaa de Udgifter, som de Forretningsudvalg, der skulle lede og ordne dem, have. Om det ikke er tilstrækkeligt, tør jeg ikke udtale nogen Mening om, men det kan der jo ogsaa tales om. Naar det ærede Medlem yderligere mente, at der kunde være Tale om, at de Lærere, som ønskede at overvære et saadant Sangstævne, ogsaa skulde have Rejseunderstøttelse, og naar det er nævnt... Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, han mener, at han ikke har nævnt det, forstaar jeg. Ja, saa er det nævnt i det Andragende, som det ærede Medlem omtalte, og da jeg har læst det i i Forvejen, er det ikke saa mærkeligt, at jeg har forstaaet det ærede Medlem, som om han netop refererede Andragendet. Det er i alt Fald ogsaa nævnt i dette Andragende, at man ønsker Hjælp til Rejseudgifter for Lærere, der ønske at overvære Stævnet. Og der vil jeg gerne sige som min rent personlige Mening — altsaa fordi vi ikke have haft Lejlighed til at tage Stilling til det i Finansudvalget —, at jeg rigtignok vil være meget betænkelig ved at gaa med til at betale Rejseudgifter til Lærere, som ønske at være til Stede, det være sig ved et Sangstævne, eller hvilket andet Møde der nu er Tale om; det ene vil jo være lige saa berettiget

eller rettere lige saa uberettiget som det andet. Hvad angaar Spørgsmaalet om de Børn, hvis Forældre ikke ere saaledes økonomisk situerede, at de ville kunne lade deres Børn faa ordentlige Klæder, tror jeg, at det ligger noget udenfor den Opgave, som der skulde være Tale om, at Staten kunde paatage sig at løse, og navnlig løse i denne Forbindelse. Der vil i saa Henseende f. Eks. kunne henvises til Hjælpekasserne, der nok kunde staa sig ved at yde en Smule Tilskud i saa Henseende. Men det er jo en Sag, som jeg i øvrigt ikke skal gaa videre ind paa; den synes nu at være ordnet paa en tilfredsstillende Maade, og det glæder mig, at Ministeren har givet sin Tilslutning til det væsentligste af, hvad der fra Finansudvalgets Side er blevet udtalt herom, dels under Konferencen, og ogsaa af mig her.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger navnlig i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), Udtalelser, der jo navnlig paa et enkelt Punkt i Gaar fik Tilslutning fra det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og i Dag fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen). Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds omtalte den Bevilling, som Finansudvalget har foreslaaet at stryge, til Udgivelse af et Tidsskrift, hvori danske Videnskabsmænds Afhandlinger kunde blive offentliggjorte paa et af de europæiske Hovedsprog. Det ærede Medlem mente, at Finansudvalget eller maaske jeg personlig navnlig havde overset, at dette Tidsskrift havde en national Side, en national Betydning, og det ærede Medlem prøvede at appellere til mine mere agrariske Følelser ved at gøre opmærksom paa, at dette Tidsskrift var for Videnskaben noget lignende, som Lurmærket er for dansk Smør. Jeg tror nu, at denne Sammenligning halter mere, end Sammenligninger sædvanligvis gøre, men jeg skal ikke komme dybere ind paa dette. Jeg har ikke overset, at denne Begrundelse ogsaa er bleven brugt af Overbibliotekar Lange, og at der ogsaa kan være nogen Berettigelse i at nævne den nationale Side af Sagen. Men jeg maa tilstaa, at det alligevel i nogen Grad er uklart for mig — men det kan jo være min Fejl —, hvorledes dette, at danske Videnskabsmænd i et udenlandsk Fagskrift offentliggøre deres Afhandlinger, skal føre til, at Udlandet — som det hedder i Skrivelsen, hvormed Forslaget er begrundet — annekterer danske Videnskabsmænd eller dansk Videnskab. I sin Almindelighed er jo al